

ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Οι παίκτες της Εθνικής ομάδας μπάσκετ μας έδωσαν μεγάλη χαρά με τη κατάκτηση του κυπέλλου. Μακάρι και οι μαθη-

λ η ν ί κ η: τη στροφή τους προς τον αθλητισμό από τη μικρή τους ηλικία. Πράγματι με-τά τα μαθήματα υπάρχει ωραι-

Επέλαση του Γκάλη... Μακάρι να τον μιμηθούν κι άλλα Ελληνόπουλα

τρες του χωριού μας και του Συλλόγου μας να προσπαθήσουν να τους μιμηθούν. Ήδη θα έχουν κερδίσει και αυτά μια μ ε γ α-

λύτερη απασχόληση για τα παι-διά από τον αθλητισμό!!

Με αγάπη για τα παιδιά
Γ. ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ένα ζωντανό κομμάτι του λαϊκού μας πολιτισμού και της λαϊκής μας παράδοσης είναι και τα Δημοτικά τραγούδια. Έτσι λέγονται γενικά τα τραγούδια (ή και τα ποιήματα στη λογοτεχνία) που δημιουργός τους είναι ο ίδιος ο λαός. Πώς όμως έγιναν αυτά; Στην αρχή βέβαια κάποιος άνθρωπος του λαού με ταλέντο, έγραφε τους πρώτους στίχους και έβαλε το ρυθμό, τη μουσική, ο ίδιος ή κάποιος άλλος. Αργότερα το όνομά του ξεχάστηκε, αλλά το τραγούδι του έμεινε και τραγουδιότανε πρώτα απ' τους συντοπίτες του και ύστερα διαδόθηκε και σε άλλες περιοχές από στόμα σε στόμα. Έτσι έγινε τραγούδι δημοτικό, δηλαδή τραγούδι του λαού. Στα διάφορα μέρη, ανάλογα με τις συνθήκες τις τοπικές και τη νοοτροπία των ανθρώπων, προστέθηκαν ή αφαιρέθηκαν κάποιοι στίχοι, άλλοι πάλι άλλαξαν και σε ορισμένες πάλι περιπτώσεις άλλαξε και η μουσική. Έτσι έχουμε τις διάφορες «απορροές» των δημοτικών τραγουδιών, δηλαδή τις διάφορες μορφές που παρουσιάζει ένα δημοτικό τραγούδι από τόπο σε τόπο.

Τα Ελληνικά δημοτικά τραγούδια είναι από τα καλύτερα του κόσμου και έχουν τις ρίζες τους στα αρχαία χρόνια, αφού και η λέξη τραγούδι προέρχεται απ' την αρχαία ελληνική λέξη τραγωδία. Ανάλογα με τα θέματα και το περιεχόμενό τους κατατάσσονται σε ορισμένες κατηγορίες, όπως τα κλέφτικα που αναφέρονται στους κλεφταγασκίλους της Τουρκοκρατίας και του '21, τα τραγούδια της ξενιτιάς, του γάμου (τα ανυψιό-κικια), τα μοιρολόγια κ.ά.

Η αξία των δημοτικών τραγουδιών είναι ανεκτίμητη. Γιατί είναι θαυμάσια απ' την ψυχή του λαού και μιλάνε για τους αγώνες, τους πόθους και τα όνειρά του, για τις χαρές και τις λύπες του,

τα πάθη και τις αγωνίες του, τις ελπίδες και τα οράματά του για μια καλύτερη ζωή. Με απλότητα που χαρακτηρίζει τη λαϊκή ψυχή, με ντομπροσύνη αλλά και με σοφία που είναι κατασταλόγραμμα της πείρας από τη ζωή, μιλάνε για την αγάπη, την ειρήνη, τη ζωή και το θάνατο. Έτσι μας διασκεδάζουν και μας ψυχαγωγούν αλλά ταυτόχρονα μας διδάσκουν και μας φρονιματίζουν, αφού συχνά μας παρακινούν στον αγώνα για λευτεριά, για δικαιοσύνη, για ανθρωπιά και αρετή. Η σημασία που έχει η διάσωση και διατήρησή τους είναι πολύ μεγάλη και για λόγους καθαρά ιστορικούς και παραδοσιακούς αλλά και γιατί μας βοηθούν να μην ξεκόψουμε από τις ρίζες μας, να διατηρήσουμε την ταυτότητα και την προσωπικότητά μας σαν λαός και σαν άτομα με λαϊκή καταγωγή και παράδοση. Εμείς οι Βουνεσιώτες, όπως είναι γνωστό, έχουμε μια ιδιαίτερη συμπάθεια και αδυναμία στο δημοτικό τραγούδι. Ένας βασικός λόγος γι αυτό είναι και το ότι το χωριό μας είχε και έχει πολλές και πολύ καλές «φωνές». Είναι σπάνιο το φαινόμενο μέσα σ' ένα χωριό να υπάρχουν τόσο πολλοί καλλιφωνοί και καλλικελάδοι άνθρωποι... Και αυτό αναγνωρίζεται από όλους, δεν είναι μια δική μας εγωϊστική αυτοκολακεία. Εντός απ' τους «επίσημους» Βουνεσιώτες τραγουδιστές (Νίκος, Αντώνης και Σωτήρης Σκούφης) που είναι γνωστοί στο Πανελλήνιο με τα τραγούδια και τους δίσκους τους, υπάρχει πραγματικά ένα πλήθος από «ανεπίσημους» αλλά γνωστούς στους περισσότερους από μας για τη σπουδαία φωνή και το ταλέντο τους γενικά στο δημοτικό (τελευταία και στο λαϊκό) τραγούδι. Και με την ευκαιρία αυτή τους απευθύνουμε την προτροπή (Συνέχει στη 4 σελίδα)

«Ο Θεριστής» Ιούνιος μήνας

Του ΣΤΑΤΡΟΥ ΚΑΤΟΙΚΟΥ

Όπως όλοι μας ξέρουμε ο Ιούνιος ή «Θεριστής» είναι ο μήνας της χαράς και της ανακούφισης για τον παραγωγό αγρότη, διότι όλους τους κόπους της χρονιάς περιμένει αυτό το μήνα να τους απαλύνει με τη συγκομιδή του σιταριού.

Για τους παραγωγούς λοιπόν ο Θεριστής μήνας ήταν και είναι ο πιο ευχάριστος μήνας. Όμως για κάποιους άλλους παλιότερα, για τους μεροκαματιάρηδες, τους θεριστάδες ήταν ο μήνας του μαρτυρίου.

Ας αναφερθούμε λίγο στην δεκαετία του 1950 και πιο παλιά. Τότε τα χωριά μας δεν είχαν καμιά μετανάστευση ούτε στο εσωτερικό ούτε στο εξωτερικό όπως σήμερα. Εκτός από λίγες περιπτώσεις, που λίγοι ήταν στην Αμερική και λίγοι στην Αθήνα, Έτσι όλα τα εργατικά χέρια βρισκόνταν μέσα στο χωριό. Ο μόνος τρόπος για εξοικονόμηση λίγων χρημάτων ήταν τα λαθραία ξύλα από τα πάνω χωριά και τα φ ω τ ό ξ υ λ α που τα πηγαίναμε με τα γαϊδουράκια και τα μουλάρια στα καμποχώρια και γυρίζαμε με δυο οκάδες αλάτι και μία οκά ψάρια συγκλιές ή καρείσια, πολλές φορές δε με ένα κρυβέλι ψωμί στον γαστήρα.

Έτσι φτάνοντας στον Ιούνιο τα σιτάκια από τις 10 και μετά έπρεπε ν' αρχίσουν να θερίζονται. Ο κάμπος τότε είχε πάρα πολλά σιτηρά, μηχανήματα δεν υπήρχαν, γι αυτό χρειάζονταν πολλά χέρια στο θέρο.

Έτσι το χωριό μας, όπως και άλλα χωριά των Αγράφων διέθεταν πολλά χέρια εργατικά. Κάθε καλοκαίρι λοιπόν πολλοί χωριανοί μας σχημάτιζαν διάφορες παρέες από 8 έως 15 άτομα, άνδρες και γυναίκες και με τα τσιόλια στον ώμο σ' ένα τσουβάκι κατηφόριζαν στην Καρδίτσα και από κει διανέμονταν στα χωριά του κάμπου για το μεροκάματο του πόνου.

Σε μια απ' αυτές τις παρέες θα αναφερθώ για λίγο.

Ήταν η παρέα των Τσαβαλοντσικίων.

Αποτελείτο από 10 — 12 άτομα. Αφού ετοιμάστηκαν πήραν τα τσουβάλια και τα δρεπάνια επ' ώμου και με το μοναδικό μέσο συγκοινωνίας, το Μούζα, κατέβηκαν στην Καρδίτσα και από κει μ' άλλο λεωφορείο πήγαν στο Μακρυχώρι, όπου τους περίμενε ο Τσιφλικός Καρχαγιώτης.

Το βράδυ ύπνο στο χαγιάτι και το πρωί χαράματα εγερτήριο και στο κάρο για τα χωράφια. Ε!! το μαρτύριό τους δεν περιγράφεται αλλά θα το δούμε περιληπτικά σ' ένα ποιηματάκι που το εμπνεύστηκε μέσα σ' αυτή την ίδια περιπέτεια του Θερι-

(Συνέχει στην 2 σελίδα)

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Την Κυριακή στις 10 του Μάη θα νόμιζε κανένας ότι το Βουνέσι μετακόμισε ολόκληρο στην καταπράσινη Βόρειο Εύβοια, στον Αη Γιάννη το Ρώσο.

Εφτά πούλμαν με 350 Βουνεσιώτες σ' ένα μέρος τόσο μακριά απ' το χωριό μας δεν είναι συνηθισμένο γεγονός. Φυσικά και δεν ξανάγινε στο παρελθόν, όπως πολλοί ισχυρίστηκαν. Πρέπει όμως να ξαναγίνει στο μέλλον. Πολλοί το χαρακτήρισαν σαν το ΑΝΤΑΜΩΜΑ των Βουνεσιωτών. Κάτι παρόμοιο με αυτό των Σαρακατσαναίων που γίνεται κάθε χρόνο στα βουνά της Πίνδου. Οι υπεύθυνοι του Συλλόγου δεν έχασαν την ευ-

Οι Καρδισιώτες και οι Βολιώτες βέβαια ταλαπωρήθηκαν λίγο περισσότερα. Πήραν όμως την υπόσχεση απ' τους Αθηναίους πως στην επόμενη συνάντηση θα τους ανταποδώσουν τη φιλοφρόνηση κάνοντας εκείνοι περισσότερα χιλιόμετρα απ' την Αθήνα.

Κάναμε και το διπλό χορό. Πως μπορούσαμε εξ άλλου να τον παραλείψουμε αφού ήταν παρούσα η κορυφαία αυτού του εθίμου του χωριού μας.

Όλοι βέβαια θα συμφωνή-τε ότι αυτή είναι η φώτω τ' Καρνάβα. Κάποτε ήταν η Αγορούλα Τσιπρά. (Οι παλιότεροι θα θυμούνται ότι σε κάθε διπλό χορό περίμενε στολί-

Στιγμιότυπο από την εκδρομή

καίρια. Μετά την απρόσμενη επιτυχία αυτής της σύναξης έπρεπε την ιδέα να καθιερωθεί αυτή η συνάντηση να γίνεται μια φορά το χρόνο. Και να σκεφτεί κανένας ότι δεν πέρασε πολύς καιρός απ' τό Πάσχα που είχαμε επίσης συναντηθεί όλοι στο χωριό.

αμένον με τα «τσιτσέκια» της το Μπαλαδώρο που θα την έπαιρνε στ' αφτιά να ανοίξει το χορό).

Την ώρα λοιπόν του χορού κάποιοι Ξένοι που χάζευαν απ' έξω ήρθαν κι αυτοί στο κέφι και μπήκαν στο χο- (Συνέχεια στην 3 σελίδα)

Από το κερσούλι του Νταήρανα

Του ΒΑΓΙΑ Μ. ΤΣΟΥΛΑ

Ένα από τα ορεινά χωριά της δυτικής Θεσσαλίας, απ' αυτά που κτίστηκαν επί Τουρκοκρατίας στα κατσάβραχα για ν' αποφύγουν το βούρδουλα και πολλές φορές το για-ταγάνι του Τούρκου κατακτητή, είναι και το δικό μας το Μορφοβούνι.

Είναι από τα πλησιέστερα χωριά προς την Καρδίτσα και γι αυτό πλήρωνα πάντοτε τις βάρβαρες επιδρομές των Τούρκων, αλλά και τις άπειρες βερβαρότερες των «ευγενών» Ευρωπαίων, στη διάρκεια της φασιστικής περιόδου του 41-44.

Τα θύματα μέσα σ' αυτήν τη θύελλα, ξεπερνούν τα 100 από τα καλύτερα παιδιά του χωριού μας στα οποία με την ευκαιρία, εκφράζουμε την απέραντη ευγνωμοσύνη και το θαυμασμό μας, με την υπόσχεση ότι δεν θα τους ξεχάσουμε όσο ζούμε!

Από απόψεως πληθυσμού, ήταν και παραμένει το μεγαλύτερο της περιοχής, αλλά και το φτωχότερο, γιατί δεν

έχει αρκετά χωράφια, κατάλληλα για απόδοση αρκετή να θρέψει τους κατοίκους του, γι αυτό και οι περισσότεροι αναγκάστηκαν να ζητήσουν αλλού μεροκάματο, για να ζήσουν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους, και να παντρεύουν κορίτσια, για τα οποία χρειάζονταν και χρειάζεται προίκα, δηλαδή, ο γαμπρός αγοράζεται! Στο τέλος του 20ου αιώνα, με τον περίπατό του ανθρώπου στο φεγγάρι και το... Ιράνγκαιήτ!

Από πολιτιστική άποψη! Αν αφαιρέσουμε ένα μικρό ποσοστό 5-10% όλοι οι άλλοι μέχρι το 1950, ήταν αγράμματοι. Κι όμως μέσα σ' αυτούς τους ανθρώπους έκαιγε κάποια φωτιά και απ' αυτήν τη φωτιά, ξεπήδησαν ορισμένες οικογένειες, που τίμησαν το χωριό μας στα τελευταία 100 χρόνια, με τα βλαστάρια τους που έφτασαν και έξω από τα σύνορα της χώρας μας!

ΠΡΩΤΗ απ' αυτές τις οικο- (Συνέχει στην 3 σελίδα)

ΤΑ ΝΕΑ ΕΠΙΤΟΚΙΑ

Αγαπητοί μου συγχωριανοί
μετά από την ανάπτυξη που σας
έκανα για τους Συνεταιρισμούς,
θα σας ενημερώσω για τις κα-
τηγορίες των καταθέσεων σε
δρχ. και τα ν έ α ε π ι τ ό-
κ ι α που ισχύουν από 1) 4) 87
στις Τράπεζες και το ταχυδρο-
μικό ταμειντήριο.

1) ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΑΠΛΟΥ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ:

Ανεξάρτητα από το ποσό της
κατάθεσης και της χρονικής διάρ-
κειας, τόκοι κάθε εξαμήνου, επι-
τόκιο 15%.

2) ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ΜΕ ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΡΟΕΛΙΠΟΙΗΣΗ:

Ανεξάρτητα από το ποσό της
κατάθεσης και της χρονικής διάρ-
κειας, τόκοι κάθε εξαμήνου, επι-
τόκιο 15,5%.

3) Καταθέσεις με προθεσμία 3
— 6 μήνες, ανεξάρτητα από το
ποσό της κατάθεσης, επιτόκιο
15,5%.

4) Καταθέσεις με προθεσμία 6
— 12 μήνες, ανεξάρτητα από το
ποσό της κατάθεσης, επιτόκιο
16%.

5) ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΚΕΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

Με προθεσμία ένα χρόνο και
πάνω, έχουν δε κλιμακωτό επιτό-
κιο ως κάτωθι:

Για ποσό μέχρι 1.000.000, το
επιτόκιο είναι 17%
Για ποσό από 1.000.000, μέχρι
5.000.000 το επιτόκιο είναι 18%
Για ποσό από 5.000.000 και
άνω το επιτόκιο είναι 19%.

Οι τράπεζες δράζουν ένα μέσο
για την απόδοση, ο επιτοκισμός γί-
νεται κάθε εξαμήνου και ο πελά-
της μπορεί αν θέλει να πάρει
τους τόκους του εξαμήνου, ανα-
λόγως τη συμφωνία που θα κά-
νει με την Τράπεζα. Αν ο πελά-
της δεν πάρει τους τόκους του
εξαμήνου οι τόκοι αυτοί κεφα-
λαιοποιούνται (προστίθενται στο
κεφάλαιο και αποτελούν το νέο
κεφάλαιο).

Εδώ θα πρέπει να σας πω ό-
τι οι τόκοι του εξαμήνου εκτο-
κίζονται με επιτόκιο 16%. Για
τον υπολογισμό των ετήσιων τό-
κων στη περίπτωση που οι τόκοι
του εξαμήνου θα κεφαλαιοποιη-
θούν πολλαπλασιάζουμε το μέσο
επιτόκιο επί το σταθερό συντε-
λεστή 1,04 και το γινόμενο που
θα προκύψει το πολλαπλασιάζου-
με με το ποσό της κατάθεσης.

Θα σας δώσω ένα παράδειγ-
μα εύρεσης μέσου επιτοκίου, πο-
σού δρχ. 6.000.000

Ο τόκος του Α' τμήματος εί-
ναι: $1.000.000 \times 17\% = 170.000$

Ο τόκος του Β' τμήματος εί-
ναι: $4.000.000 \times 18\% = 720.000$

Ο τόκος του Γ' τμήματος εί-
ναι: $1.000.000 \times 19\% = 190.000$

Άρα το μέσο επιτόκιο είναι =
 $(170.000 + 720.000 + 190.000)$
 $\times 100 : 6.000.000 = 18\%$

6) ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΗΝΙΑΙΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Αν ο πελάτης καταθέσει από
500.000 και άνω με προθεσμία
το λιγότερο ένα χρόνο μπορεί να
παίρνει κάθε μήνα τον τόκο με
ελάχιστη διαφορά στο επιτόκιο
από την προηγούμενη κατηγο-
ρία, ήτοι επιτόκιο κατάθεσης
μηνιαίου εισοδήματος = επιτόκιο
ειδικής προθεσμιακής κατάθε-
σης X 0,9697, οπότε με βάση

το προηγούμενο παράδειγμά μας
θα έχουμε: επιτόκιο κατάθεσης
μηνιαίου εισοδήματος = $18\% \times$
 $0,9697 = 17,45\%$. Ο δε τόκος κατά
το δεικνυόμενο μήνα θα είναι 6.000.
 $0,000 \times 17,45 = 1.047.000 : 12 =$
 87.250 . Τα επιτόκια που προκύ-
πτουν από τους πιο πάνω τύπους
στραγγιζοποιούνται (π.χ. 17,
4546 σε 17,45).

7) ΤΡΕΧΟΥΜΕΝΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η Τράπεζα δίνει καρτέ επιτα-
γών σε όσους ιδιώτες επιθυμούν
αφού προσκομίσουν στη Τράπε-
ζα το εγκαταριστικό τους σημεί-
ωμα των αποδοχών, φορολογική
δήλωση (αντίγραφο), την ταυ-
τότητά τους και την φερεγγυό-
τητά τους. Το επιτόκιο είναι 12,
5%.

8) ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΟΥΩΩΣ:

Η Τράπεζα δίνει ένα άλλο εί-
δος καρτέ επιταγών με δυσκο-
λία διότι έχουν παρουσιασθεί
τον τελευταίο καιρό πολλές α-
κάλυπτες επιταγές.

Αυτοί που μπορούν να πάρουν
αυτό το είδος των επιταγών εί-
ναι οι εταίροι, οι έμποροι, οι
επαγγελματίες, οι βιοτέχνες κλ.
π. αφού τηρούν τους όρους που
θέτει η Τράπεζα. Εδώ επιτόκιο
προς το παρόν δεν δίνουν οι Τρά-
πεζες.

9) ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΣΕ ΟΜΟΛΟΓΑ ΕΤΒΑ, ΕΤΕΒΑ, ΕΚΤΕ, ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Τα ομόλογα κατά την νομικήν
έννοια είναι αξιόγραφα, χρη-
ματόγραφα, ή πιστωτικοί τίτλοι,
απορούν δε να είναι ανώνυμοι
δηλαδή εις τον κομιστήν, εις
διαταγήν και ονομαστικά.

Έχουν δε κλιμακωτό επιτόκιο
ως κάτωθι:

Για ποσό μέχρι 1.000.000, το
επιτόκιο είναι 17%

Για ποσό από 1.000.000 μέχρι
3.000.000 το επιτόκιο είναι 18%

Για ποσό από 3.000.000 και
άνω το επιτόκιο είναι 19%.

Η δε προθεσμία τους είναι για
ένα χρόνο και άνω.

10) ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΣΕ ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Είναι ανώνυμα όπως και τα
περισσότερα από τα ομόλογα.

Εκδίδονται σε τριμηνία των
100.000, 200.000, 500.000,
1.000.000. Οι δε τόκοι προεισ-
πράττονται.

Και εδώ το επιτόκιο είναι κλι-
μακωτό, ανεξάρτητα όμως από
το ποσό.

Δηλαδή:

Τα διαρκείας τριών (3) μη-
νών το επιτόκιο είναι 17%

Τα διαρκείας έξι (6) μηνών
το επιτόκιο είναι 17,5%

Τα διαρκείας δώδεκα (12) μη-
νών το επιτόκιο είναι 18,5%.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: α) Τα ομόλο-
γα και τα έντοκα γραμμάτια
μπορούν να δοθούν προς φύλα-
ξη στη Τράπεζα με ετήσια ε-
πιβάρυνση του πελάτου 4% και
ΦΠΑ 18%.

6) Η Αγροτική Τράπεζα και
το ταχυδρομικό ταμειντήριο έ-
χουν το δικαίωμα από το κρά-
τος να δίνουν λίγο μεγαλύτερο
επιτόκιο κατά 0,25% αλλά δεν
γνωρίζω εάν τα χρήματα τοκί-
ζονται από την επόμενη εργάσι-
μη ημέρα.

ΣΑΝΙΔΑΣ Α. ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ραχωβίτης Θωμάς	400
Γαλιτωύλης Κων. του Ευθ.	1000
Τσιαντούλας Αντ. του Κων.	500
Καφετζής Βασίλ. του Σπυρ.	1000
Ταντάκη Ιφιγένεια	1000
Κυριαζή - Μαυρογιάννη Ελ.	500
Κυριαζή - Κολυμμένου Φωτ.	400
Νασιάκος Αριστοτέλης	500
Παγώνη - Μπαλά Αγορίτσα	500
Σανιδάς Γιώργ. του Ευαγγ.	—
Σανιδάς Θωμάς του Απ.	1000
Σανιδάς Ηλίας	1000
Σανιδάς Αντώνιος	1000
Κωνσταντίνου Θωμάς	—
Κατσακωτής Στέφ.	1000
Κατσακωτής Κων. του Απ.	1000
Γκανούρης Σωτ. του Θωμ.	1000
Ζαχαρίας Θωμάς του Κων.	500
Γιαννάκος Απαστ. του Κων.	500
Καλατζής Βασίλης	400
Ζαχαρίας Ελευθ.	500
Ζαχαρίας Κώστας	500
Ρεφενές Χρίστος	1000
Αλεξανδράκης Χρίστος	5.000
Λουρίκα - Κοντοστεργίου Ελ.	1000
Καραθάνος Θωμάς	500
Σταύρος Γιώργος του Βασ.	500
Χούτας Αναστ.	500
Τουλιές Βασίλ. του Δημ.	500
Μανώλης Βάιος	500
Καφετζής Απώστολος	500
Ρεφενές Κώστας	500
Ρεφενές Χαρίλαος	500
Κοντοστεργίου Θωμ. του Σωτ.	1000
Τσάβαλος Χρίστος	500
Νικόλαος Μπούζας	500
Σακελλαρίου Ηλίας	500
Τσιτσιπάς Θωμάς	500
Καλατζής Φώτιος	500
Κυριαζής Τάκης	500
Πανταζής Ευάγγελος	500
Συνόγαλος Χρίστος	500
Ζούκας Θωμάς	500
Ζούκας Χρίστος	400
Γκανούρης Θωμάς	500

Λόγω ελλείψεως χώρου τα υπό-
λοιπα ανέμειξα στο άλλο φύλλο)

ΔΩΡΕΕΣ

Η Αικατερίνη Δημ. Μελισσο-
πούλου το γένος Βασιλείου Μ.
Τσούλα προσφέρει για την απο-
περάτωση του Πνευματικού Κέν-
τρου 10.000 δρχ.

Αγαπητοί συγχωριανοί και φί-
λοι εκδότες της «Βουλευσιώτικης
Φωνής».

Με συγκίνηση πήρα το πρώτο
φύλλο της εφημερίδας με τη φω-
νή του χωριού μας, και σας ευ-
χαριστώ γι αυτό, και εύχομαι
να βγαίνει πάντα και καλύτερη
φέρνοντας μας καλά νέα των συ-
γχωριανών μας από το χωριό και
από τις πόλεις που έχουν σκορ-
πίσει εδώ και στα ξένα. Με την
ευκαιρία και για το καλό ξεκίνη-
μα της «Βουλευσιώτικης Φωνής»
ας στέλνω 5.000 δρχ. στη μη-
μη των συγχωριανών μας που
υπέφεραν και έπεσαν στους αγώ-
νες της Εθνικής Αντίστασης για
μια ελεύθερη πατρίδα.

Με τις ευχές μου και την εκτί-
μισή μου

ΘΩΜΑΣ Γ. ΒΑΣΙΛΟΤΑΝΗΣ

★ Για όσους χωριανούς διοργα-
νώσουν εκδρομή στο Πήλιο και
μπορούν να επισκεφθούν το χω-
ριό ΒΙΖΙΤΣΑ, εκεί θα τύχουν
της φιλοξενίας του συγχωρι-
νού μας Καφετζή Γεωργίου που
έχει ψησταριά — Ταβέρνα στην
πλατεία του χωριού.

★ Επίσης στα «Χάνια» Πηλίου
διατηρούν ταβέρνα τα παιδιά του
Θωμά Κυριαζή, ο Αντώνης και
ο Δημήτρης Κυριαζής.

Ψωστό αδυνάτισμα, παθολογικές καταστάσεις και διαιτοθεραπεία

ΑΛΜΠΙΝΟ ΤΖΙΟΒΑΝΝΙ

Ιατρός

Μέλος του Ιταλικού Συλλόγου Διαιτολογίας - Μεσοθεραπείας
Διδάκτωρ Διαποθεραπείας και Υγιεινής
Ιατρείο: Τοπάλη 76 Τηλ. 31.438 ΒΟΛΟΣ

Θα μιλήσουμε για δίαιτα ή κα-
λύτερα για διαιτοθεραπεία, που
σημαίνει σωστός τρόπος ζωής,
σωστή επιλογή τροφής, ψυχική
ισορροπία και σωστή άσκηση.
Κάθε άτομο ανάλογα με τις παθο-
λογικές του καταστάσεις (κατα-
ρίτιδα — δυσκοιλιότητα) ανάλο-
γα με διαφόρους παρμετρικούς
όπως ηλικία — φύλο — ύψος
— συνθήκες εργασίας — βάρος,
έχει ανάγκη της προσωπικής και
ισορροπημένης διαίτας του.

Προσωπική γιατί έγινε μετά
τον υπολογισμό των δικών του
στοιχείων ή κατασκευών, δηλα-
δή με λίγα λόγια δεν υπάρχει
μία δίαιτα για όλους, αλλά μία
δίαιτα για τον καθένα μας.

Ισορροπημένη ώστε να πε-
ριέχει τις σωστές ιατρικές ανα-
λογίες θρεπτικών συστατικών
και όχι μονομερή συστατικά (ό-
πως π.χ. μόνο κρέας ή μόνο χορ-
ταρικά) διότι είναι λάθος. Επί-

«Ο ΘΕΡΙΣΤΗΣ»

ΙΟΥΝΙΟΣ

(Συνέχεια από την 1 σελίδα)

μού ο Βασίλης Σερ. Κατόικος
και λέει:

Ο ΜΑΤΡΟΣ ΘΕΡΟΣ

Κι' εμείς ξεσηκωθήκαμε
κάναμε μια παρέα,
πολύ μεγάλη βρε παιδιά
για να περνάμ' ωραία.

Στο προκτορείο πήγαμε
ζητάμε έντεκα θέσεις
κι οι πράκτορες σαν τ' άκουσαν
επιάσανε τις μέσες.

Εκεί που περιμέναμε
πώς λέγεστε; μας λέει
και μεις του απαντήσαμε
Τσαβαλοκατοικισμοί.

Ένας τον άλλο λέγαμε
μπλινόντας μες τ' αμάξι
ζήτημα να γυρίσουμε
η Λαύρα θα μας κάψει.

Το βράδυ κοιμηθήκαμε,
προτού όμως χαράξει
φώναξε τ' αφεντικό
και 'θελα μας λαμπαξέει.

Για σηκωθείτε έφρεξε
ν' ανέδετε στο κάρο
και μεις του αντιρρήσαμε
σαν να 'δαμε το χάρο.

Σ' ένα χωράφι πήγαμε
γεμάτο από αγάθι
και κει τυρρανήστηκαμε
σαν του Χριστού τα πόδια.

Το μεσημέρι καθίσαμε
κατά ηλιού στη λάκα
κι όλοι σκορδάρι τρώγαμε
απ' τη μεγάλη πλάκα (ξύλινη λε-
κάνη)

Αφού τελειώσαμε όλο μας το
σκορδάρι
αμέσως σκορπιστήκαμε στ'
αθέρστο σιτάρι.

Ο ήλιος εκαψάλισε
τα φρύδια τα μαλλιά μας
και μεις όλο σφειρτώμασε
τα κρύα τα νερά μας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ

σης πρέπει να του δοθούν συμ-
βουλές — λύσεις — θεραπείες
(όπως μεσοθεραπεία, λουτροθε-
ραπεία, φάρμακα, ψυχοθερα-
πεία κ.λ.π.) για να νικήσει το
άγχος του που τον ωθεί στην λαι-
μαργία, δηλαδή ψυχολογική υπο-
στήριξη.

Τέλος πρέπει να λάβει και έ-
να σωστό πρόγραμμα σωματικής
άσκησης που θα τον βοηθήσει ό-
χι μόνο να χάσει πιο γρήγορα
άγχος, αλλά που θα του δώσει
και ψυχική ευαξία. Η διαιτοθε-
ραπεία αυτή δεν πρέπει να απο-
βλέπει στο γρήγορο χάσιμο κι-
λών. Η Ιατρική αναφέρει ότι ε-
πιπύρεται να χάσει κανείς όχι
πάνω από 6 — 8 κιλά το μήνα.
Σε αντίθετη περίπτωση μπορεί
να έχει σοβαρές επιπτώσεις στην
γεία του. Είναι θεραπεία που θέ-
λει υπομονή και επιμονή, πρέ-
πει να αλλάξουμε τρόπο ζωής
μιά για πάντα.

Για να καταλάβουμε τι είναι
«η δίαιτα», «η παχυσαρκία», η
«όρεξη» κτλ. πρέπει να ξέρουμε
ότι υπάρχει ένα κέντρο στον
εγκέφαλό μας που δίνει το ερέ-
θισμα της όρεξης. Όταν ο ορ-
γανισμός έχει ανάγκη τροφής ε-
ρεθίζεται αυτό το κέντρο, πεινά-
με και τρώμε. Το κέντρο όμως
αυτό επηρεάζεται και από τις
αισθήσεις μας όπως ακή, όσ-
φρηση, όραση, γεύση. Έτσι π.χ.
αν μυρίσουμε ένα φρεντό, δού-
με ένα φρεντό, δοκιμάσουμε ένα
φρεντό, αυξάνεται ή μειώνεται
η όρεξή μας.

Εδώ όμως ενώ υπάρχουν φυ-
σιολογικές καταστάσεις όπως π.
χ. εγκυμοσύνη που οι αισθή-
σεις είναι ανεπτυγμένες, και γι
αυτό οι έγκυες έχουν τάση για
φρεντό ή όχι ανάλογα με τον
ερεθισμό των αισθητηρίων τους,
υπάρχουν και παθολογικές κα-
ταστάσεις όπως έντονο άγχος
που αυτά τα αισθητήρια είναι α-
νεπτυγμένα.

Έτσι βλέπουμε οι περισσότεροι
από μας ότι όταν έχουμε άγ-
χος, υπερένταση αντιδρούμε πιο
βίαια και πιο έντονα στα διάφο-
ρα ερεθίσματα όπως π.χ. τρομά-
ζουμε εύκολα (ακουστικό ερέθι-
σμα), φοβόμαστε εύκολα (οπτι-
κό), πεινάμε εύκολα. Φυσικά ο
μηχανισμός είναι πιο πολύπλο-
κος, με σε γενικές γραμμές η
παχυσαρκία κατά 90% είναι πρω-
τοπαθής, δηλαδή χωρίς οργανική
αιτία (όπως π.χ. υπερθυρεοει-
δισμός — ενδοκρινολογικά αίτια
— όγκος στα επινεφρίδια, στην
υπόφυση κ.λ.π.

Η κυρία αιτία είναι νευρογε-
νής. Αυτό θα το παρατηρήσου-
με οι περισσότεροι. Όταν στε-
ναχωριόμαστε, τρώμε. Τρώμε ό-
τι βρούμε ακατάστατα και λαι-
μαργα.

(Συνεχίζεται)

ΣΤΟ ΒΟΥΝΕΣΙ 35 χρόνια πριν...

ΠΟΡΤΟΣ ΠΛΑΙΑΣ

ΚΑΤΟΧΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο για τη συμμετοχή και την προσφορά των Βουνεσιωτών στους Εθνικούς αγώνες και ανέφερα ελάχιστα ονόματα που πρόχειρα θυμήθηκα υπήρξαν όμως και πάρα πολλοί αγωνιστές ανώνυμοι που θυσιάστηκαν εκτελώντας το καθήκον τους. Βέβαια δεν ξέχασα ότι το Μορφοβούνι έδωσε και επώνυμους αγωνιστές και ηγήτορες αξιωματικούς με ευρύτερη ακτινοβολία, γνωστούς ακόμη και στο πανελλήνιο, αλλά μερικοί και διεθνώς, παράδειγμα κορυφαίο ο Στρατηγός Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ. Αυτός ο συμπατριώτης μας είναι γνωστό ότι, αναδείχθηκε απαράμιλλος στρατιωτικός ηγέτης γνωστός σαν **ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ** και παροικιώδης για την εντιμότητά του Πρωθυπουργός της Ελλάδας που έζησε και πέθανε κυριολεκτικά φτωχός. Οποσδήποτε το χωριό μας σαν γενέτειρά του κέρδισε ξεχωριστή θέση στην ιστορία.

Είναι όμως αλήθεια ότι τέτοιες μέγιστες προσωπικότητες σαν τον Πλαστήρα, που άσκησαν με τη δράση τους ενεργητική επίδραση στην τύχη ολόκληρου του Έθνους, αφομοιώνονται από την ευρύτερη περιοχή της καταγωγής τους και ανήκουν τελικά στο σύνολο του λαού σαν πρότυπα εθνικά κεφάλαια.

Γι' αυτούς, δηλαδή τους επώνυμους, εκτός του ότι είναι λίγο ή πολύ γνωστοί, υπάρχουν και συγγράμματα και στοιχεία αρκούντα, που μπορεί εύκολα κανείς να τους μελετήσει και ίσως μια άλλη φορά να προσπαθήσουμε να περιγράψουμε κι εδώ τη δράση τους και τις αρετές τους.

Θα ήθελα λοιπόν σήμερα να συνεχίσω την αναφορά μου, στα αθάνατα θύματα του Μορφοβουνίου, κατά την εχθρική κατοχή μετά την κατάρρευση του Αλβανικού μετώπου.

Θυμάμαι την εμφάνιση των πρώτων Ιταλών κατακτητών στο χωριό μας το 1941, οι οποίοι συνοδεύονταν από ένα Έλληνα συνεργάτη τους ρουμανόβλαχο, Γραμμένο ονομαζόμενο αν δεν κάνω λάθος.

Χτύπησαν την καμπάνα να μαζευτούν οι άνδρες του χωριού στην πλατεία, αλλά αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να φύγουν όσοι πρόλαβαν, έξω από το χωριό και οι υπόλοιποι να κρυφθούν στα σπίτια τους όπως μπόρεσαν. Ακολούθησε έρευνα μετά αρπαγής από τους Ιταλούς στα σπίτια και όσους άνδρες έβρισκαν τους μαζεύαν μέσα στις αίθουσες του παλαιού σχολείου που υπήρχε στη σημερινή πλατεία.

Εκεί άρχισε το μαρτύριο που κράτησε κάμποσες μέρες. Ζητούσαν να τους παραδωθούν όσα όπλα έφεραν οι στρατιώτες από το μέτωπο της Αλβανίας, αλλά και κάθε άλλο είδος όπλου, κυνηγιού κ.λπ.

Και επειδή όλοι αρνούνταν ότι έχουν όπλο να παραδώσουν, διότι τα φύλαγαν κρυμμένα για την κατοπινή ένοπλη αντίσταση, τους βασάνιζαν δένοντάς τους ανηλεώς και απειλώντας τους με εκτέλεση. Όλο το χωριό πάγωσε από φόβο και βυθίστηκε σε

θλίψη καθώς άκουγε το βασανισμό των συλληφθέντων ανδρών μέσα στο σχολείο.

Πρόεδρος του χωριού μας ήταν τότε ο Βασίλειος Ν. Γκανούρης, που τα είχε χιμένα και δεν ήξερε ο δυστυχής, τι να κάνει και πως να συμπεριφερθεί, διότι οι Ιταλοί τον θεωρούσαν αρμόδιο και υποχρεωμένο να τους διευκολύνει στο έργο τους, διότι μη ξεχνάμε ότι υπήρχε και κατοχική Ελληνική Κυβέρνηση που συνεργαζόταν με τους κατακτητές.

Στο χωριό σταμάτησε η κυκλοφορία από το φόβο και ιδίως στο κέντρο δεν κυκλοφορούσαν παρά μόνο καμιά ηλικιωμένη γυναίκα και μικρά παιδιά που παρακολουθούσαν την κατάσταση αδιάφορα δήθεν και ενημερώνανε τους υπόλοιπους.

Με τον πολύ βασανισμό κάποιος έσπαγε και υπόσχονταν να φέρει το όπλο αν τον άφηναν ελεύθερο. Άλλος παρέδιδε καραμπίνα, άλλος δίκανο και πάρα πολλοί είχαν περισσότερα από ένα όπλα και παρόδωσαν το καλύτερο για να γλυτώσουν, αφού είχαν και την κρόνικα να τάχουν χωριστά κρυμμένα, διότι με συνοδεία Ιταλών πήγαιναν να πάρουν και παραδώσουν το όπλο τους.

Θυμάμαι πολύ έντονα ακόμα και σήμερα μετά από 46 χρόνια, ότι ο συνεργάτης των Ιταλών ρουμανόβλαχος, που έτυχε να είναι και γνωστός του μακαρίτη συγχωριανού μας κρατούμενου και βασανιζόμενου Κώστα Δ. Κυριαζή, δεν ξεγελιόταν με τίποτα.

Απευθυνόμενος στον Κώστα Κυριαζή που ήταν γνωστό παλικάρι, του είπε ότι άδικα τρώει το ξύλο και δεν πρόκειται να βγει ζωντανός από εκεί, αν δεν παραδώσει τουλάχιστον ένα όπλο. Τότε δεν δεχόταν ο ίδιος με τίποτα την δικαιολογία ότι και αυτός, δηλαδή ο Κώστας ήταν δυνατός να μη έχει όπλα, αφού τον γνώριζε καλά από πριν και προσποιούνταν τον φίλο του.

Μετά από αυτή την συμπεριφορά και επιμονή του Έλληνα συνεργάτη των Ιταλών και υποτιθέμενο φίλο του, κατάλαβε ο Κώστας το μάταιο της άρνησης και υποσχέθηκε να τους παραδώσει το όπλο του. Με χρά και ικανοποίηση ο ρουμανόβλαχος τον συνόδευσε ο ίδιος με ένα ακόμα Ιταλό στο σπίτι και ξέβαψαν το κρυμμένο όπλο. Τότε αυτός έδειξε όλη του την σκληρότητα και το κρυμμένο ως τότε μίσος και για να πάρει κι άλλη ικανοποίηση που δάμασε ένα θηρίο, τον επέστρεψε στο σχολείο στο κρατητήριο με τα χέρια δεμένα και το όπλο κρεμασμένο στον ώμο, από το λαιμό δε του Κώστα κρεμόταν το στρατιωτικό σακκίδιο μπροστά στην κοιλιά του γεμάτο σφαίρες. Έτσι απόδειχνε ο προδότης συνεργάτης των κατακτητών την ικανότητά του και την χρησιμότητά του σε κείνους. Αυτή ακριβώς η σκηνή έμεινε ανεξίτηλη στη μνήμη μου.

Πολλοί συγχωριανοί μας παρόλα τα βασανιστήριά τους άντε-

Το μαγευτικό Μορφοβούνι

Με την προτροπή και για τη χάρη του αγαπητού μου συναδέλφου Γιώργου Κοντοστεργίου επισκέφθηκα την Κυριακή, 7 Ιουνίου τη γενέτειρά του Πλαστήρα, το Μορφοβούνι.

Δυστυχώς μόνο για λίγη ώρα παρέμεινα σ' αυτό το μαγευτικό χωριό, ένα από τα ωραιότερα της Ελλάδας. Αρκετή όμως για να με κατακτήσει. Η κατοχή του επάνω μου έγινε απόλυτη, σχεδόν τυραννική. Για το λόγο αυτό θα ξανάρθω και θα μείνω αρκετές μέρες και θα γνωρίσω όλους τους κατοίκους του, ένα, ένα ξεχωριστά, με το όνομά τους.

Εντύπωση μεγάλη μου έκανε το πράσινο, η απεραντοσύνη της θέας και η ασυνήθιστη φιλοξενία του κυρ **ΒΑΣΙΛΗ ΤΟΥ ΛΙΔΙΟΥ** «**ΜΟΥΣΤΑΚΑ**». Αυτή η ωραία στιγμή που πέρασα μαζί του λειτουργήσε σα δροσιά ψυχής στη μεγάλη κούραση που είχα.

Ενώ συνήθως παρατηρώ ότι το περιβάλλον υποδαμιμάζεται καθημερινά, στο Μορφοβούνι ο άνθρωπος έχει σχέσεις φιλίας, συμπύκνωσης και αλληλεξάρτησης με τη φύση.

Κυρ Βασίλη, την ώρα που έπινα το τσίπουρο που με κέρασε, κοίταξα τους θαμώνες του καφενείου σου. Όλοι ήσαν ξεροψημένοι, με μεγάλο συλλογισμό στα μάτια και κεφάλι. Πολύ σε παρακαλώ σ' όλους αυτούς και σ' όλους τους συγχωριανούς σου πες από μέρους μου, καλό καλοκαίρι.

Σ' ευχαριστώ
16)6)87

ΔΗΜ. Β. ΒΑΡΘΑΛΙΤΗΣ

Ξαν και δεν παρέδωσαν τα όπλα τους.

Άλλοι βασάνιστηκαν χωρίς να έχουν καν όπλο που τους ζητούσαν. Και πάρα πολλοί έμειναν από τότε σακατεμένοι από αυτή τη δοκιμασία, της θηριοδειας των κατακτητών.

Η αυτοθυσία ήταν συνηθισμένο φαινόμενο, αφού μέσα σ' αυτή την απελευθερωτική κατάσταση, συνέβαιναν πράξεις ρητορικών σαν την παρακάτω. Οικογένεια που είχε τρία όπλα κρυμμένα στον αχυρώνα και ο άνδρας είχε ξεφύγει τον Ιταλικό κλοιό, τα ξέβαψε και καμουφλαρισμένα μέσα σε δέντρο από φασυλόξυλα τα έβαλε έξω από το χωριό για ασφαλέστερο κρύψιμο κάτω σ' αμπέλια.

Έτσι σε όλους φούντωνε μέσα τους η φλόγα για εκδίκηση που γενικεύτηκε λίγο αργότερα που μπόρεσαν να οργανωθούν και να αναλάβουν ένοπλη αντίσταση, διότι στη σκληριά δεν μπορούσαν να ζήσουν παρά μόνο σαν ζώα, αφού τίποτα δεν θα όριζαν δικό τους και όλα θα τα ρύθμιζαν οι κατακτητές.

ΗΛΙΑΣ ΝΑΣΙΑΚΟΣ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι των Μορφοβουνιωτών.

Εκ μέρους του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας σας καλωσορίζω στην αποικινή εκδήλωσή. Θεωρώ υποχρέωσή μου να αναφερθώ με λίγα λόγια στο χωριό μας. Τα τελευταία χρόνια παρουσιάζεται το φαινόμενο οι χωριανοί μας να εγκαταλείπουν το χωριό μας και να καταφεύγουν στα αστικά κέντρα και κυρίως στην Αθήνα, στην Καρδίτσα, στο Βόλο, στη Λάρισα και αλλού. Η μετανάστευση αυτή είναι λογική και οφείλεται στις άσχημες συνθήκες διαβίωσης. Το χωριό μας δεν έχει την δυνατότητα του κάμπου με τα γόνιμα χωράφια και τα πολλά στρέμματα. Το κύριο εισόδημα των χωριανών μας είναι λίγες χιλιάδες δραχμές από τις νέες γυναίκες που ασχολούνται εποχιακά με τη βαμβακοσυλλογή στα χωριά του κάμπου και από τα λίγα αμπέλια που έβγαζαν πολλά έχουν και έσοδα καθόλου. Η κτηνοτροφία μας και αυτή είναι ελάχιστη και προβληματική. Όλοι αυτοί οι λόγοι ανάγκασαν τους χωριανούς μας να αφήσουν το χωριό τους — όπως έγινε και με όλα άλλωστε τα ορεινά χωριά — και να ζητήσουν την τύχη τους αλλού. Ένα ευχάριστο γεγονός των τελευταίων χρόνων είναι η ενασχόληση πολλών νέων του χωριού μας με τα γράμματα. Πολλοί νέοι έγι-

ναν επιστήμονες σε αρκετούς επιστημονικούς κλάδους. Παρ' όλες τις αντιξοότητες παρ' όλη τη φτώχεια κατόρθωσαν να προοδεύσουν. Η πρόοδος αυτή σημειώνεται όχι μόνον στους νέους αλλά και στους άλλους χωριανούς μας που ασχολούνται με διάφορα ελεύθερα επαγγέλματα. Το Μορφοβούνι δεν έχει να ζηλέψει τίποτα σήμερα από τα άλλα γύρω χωριά. Μένει όμως αγαπητοί μου και ένα χρέος που έχουμε να εκπληρώσουμε σ' αυτούς που αφήσαμε στο χωριό μας, εννοώ τους γονείς μας που πολλά υπέφεραν να μας μεγαλώσουν. Καθένας από τη θέση του, ως προσφέρει ότι μπορεί να μην αισθάνονται και αυτοί παραμελημένοι.

Απόψε συγκεντρωθήκαμε εδώ στο κέντρο του Κουτσώνα, να ειπωθούνε να συζητήσουμε, να γνωριστούμε και κυρίως να διασκεδάσουμε. Να διασκεδάσουμε όμως μονοιασμένοι σαν μια οικογένεια πέρα από προσωπικές ή πολιτικές διαφορές. Βέβαια τα πολιτικά πιστεύω όλων σας είναι σεβαστά και αυτά άλλωστε αποτελούν και την ομορφιά της δημοκρατίας.

Τελειώνοντας να έχουμε υπόψη μας πως ότι γίνεται, αποβλέπει στο καλό και στην προκοπή του χωριού μας.

Καλή σας διασκέδαση.
ΡΑΧΩΒΙΤΣΑΣ ΠΑΝΑΓ.
Πρόεδρος Δ. Σ. Καρδίτσας

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

(Συνέχεια από την 1 σελίδα)
και την ευχή να μη σταματήσουν ποτέ να τραγουδάνε και να διαδίδουν το δημοτικό τραγούδι, όπου κι αν βρίσκονται, στην πόλη, ή στο χωριό. Είναι μια απ' τις καλύτερες παραδόσεις του χωριού μας και πρέπει να ζήσει και να συνεχιστεί. Γνωστή είναι επίσης η αγάπη των χωριανών μας για τα παλιά («τα παλιακά») δημοτικά τραγούδια, που τα τραγουδούσαν και τα χόρευαν ταυτόχρονα είτε το Πάσχα στο «διπλό χορό» είτε σε άλλες ευκαιρίες, όπως σε γάμους, σε πανηγύρια κ.λπ. Γενιές και γενιές γαλουχήθηκαν με τα πιο γνωστά απ' αυτά όπως: «στάζουν τα κιαραμίδια σου...», «ν' αδυσάσουμε (δηλ. ο δύσμορος) κι ο βασιλικός...», «γιέμ' πέρα στον πέρα χαχαλά...» κ.λπ. Νομίζω όμως ότι ορισμένοι απ' τους Βουνεσιώτες έδειχναν μια ικανότητα στο να γράφουν οι ίδιοι τους στίχους και να δίνουν και τη μουσική. Τέτοιες περιπτώσεις αξίζει να αναφερθούν και όποιος έχει κάτι υπόψη του ας γράψει σχετικά στην εφημερίδα. Εγώ θα κάνω την αρχή αναφέροντας ένα τρα-

γούδι της Κατοχής (για την ακρίβεια «τραγούδι της πείνας»), που όπως έλγε ο πατέρας μου, τότε γραψαν και έβαλαν το ρυθμό αυτός με καναδού ακόμα χωριανούς. Όποιος ξέρει κάτι άλλο σχετικά γι αυτό ας το γράψει. Το τραγούδι αυτό, αν δεν κάνω λάθος, το τραγούδησαν στο διπλό χορό το Πάσχα του '41 ή '42 και δείχνει το κουράγιο και την υπομονή αλλά και τη διάθεση για κέφι και ψυχαγωγία των απλών ανθρώπων του χωριού, μέσα στις φοβερές συνθήκες της κατοχής και της πείνας. Τα λόγια του είναι στο συνηθισμένο στίχο των δημοτικών τραγουδιών, το δεκαπεντασύλλαβο, και ο χορευτικός του ρυθμός «στα τρία»:

«Θέλω ν' ανέβω σε βουνό, σε μια ψηλή ραχούλα για ν' αγναντέψω και να δω την πείνα πως παίζει. Την πείνα δεν τη σκιάζομαι ν' ουδέ ψωμί φοβάμαι, τώρα φυτρώνουν λάχανα στικουλά και τσουινιόλια, καίμι κι μαζεύουμε κι τρώμε σαν τα γίδια. Θάβρος καμέτε βρε παιδιά θάβρος και ψυχραμία, ο Ντούλας έβγαλε τυρί καλήμι αυτόν του μήνα κι αν δε μας δώσει η Ντούλινα πεθαίνουμε' απ' την πείνα, πεθαίνουμε' απ' την πείνα και σαν του Χρήστου Χήνα...».

(Σημ. Ντούλας είναι ο γνωστός στους παλιότερους Κώστας Κωνσταντούλας Κατοίκος. Χρήστος Χήνας, Βουνεσιώτης που όπως λένε πέθανε τότε μέσα στην πείνα, ίσως και από άλλη αιτία... Το Χήνας είναι μάλλον παρατσούκλι...).

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

«ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ»
Ιδιοκτήτης - Εκδότης
Σύλλογος Απανταχού
ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ
Αγ. Αναστασίας 5
Τηλέφωνο 2518283
Περισσός
Υπεύθυνος ύλης
ΓΙΩΡΓΟΣ Σ. ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ
Δαυλείας 38
Βύρωνα
Τηλ. 7668752 - Τ.Τ. 16231
Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΜΑΡΚΟΣ Ν. ΚΩΒΑΙΟΣ
Τηλ. 5225162